

Con gái viết về thân phận: 'Bố ơi, ngày này...'

Tác Giả: Vân Anh

Thứ Tư:, 02 Tháng 6 Năm 2010 15:44

'Kính mừng Bố, nhân ngày Father's Day'

“Bố đi con nhé, 30 ngày rồi bố về.”

Đó là nguyên văn lời bố nói, trong khi mất tay thì xách giỏ đi, tay kia xoa đầu tôi, chia tay với Mẹ và các anh, chị em tôi, đi đi tập trung ở một nơi nào đó mà người ta gọi là “học tập cải tạo.” Và đó cũng là hình ảnh duy nhất tôi thấy trong đầu óc ngày tháng của tôi, với Bố, trong thời gian Bố đi tù.

Tôi còn nhớ, thời gian này, mỗi tối trước khi đi ngủ, Mẹ bảo đọc Kinh cầu xin cho Bố mau về. Vì là đau hay khóc, nên ngày này tôi may mắn được người với Mẹ và em út tôi khi về ngày Bố. Và cũng chính vì thế, có lẽ tôi là đứa duy nhất trong năm anh em chúng tôi nghĩ đến cách âm thầm, dù có lúc chúng hiểu tôi sao, mỗi đêm Mẹ khóc. Khi thì âm thầm, lúc thì nức nở... Thời gian Mẹ ốm, nhớ ngày này tôi chỉ biết ngồi ngác nhìn vào khoảng đêm mù mịt, rồi nghĩ quên đi lúc nào không hay.

“Ngày này,” mỗi đó mà nhớ ngày này đã lùi lại trong ký ức tôi hơn 20 năm rồi.

Con gái viết về thân phận: 'Bố ơi, ngày này...'

Tác Giả: Vân Anh

Thứ Tư:, 02 Tháng 6 Năm 2010 15:44

“Ngày này,” dù có khå cå vì cuå sång våt chåt, thiåu thån biåt bao vå tinh thån vì thiåu Bå, cái yåu tåcå Må khi đó våa båc vào tuåi 30, vån đå đå che chå, bao båc cho anh em tôi.

Tôi yêu “ngày này,” vì nó cho tôi biåt thå nào là så bao la cåa tình Må, thå nào là så thiåu thån tình Cha, và nhåt là anh em tôi nhå đåm båc nhau hån, đå tôi hiåu hån, thå nào là “gà cùng måt må...”

“Ngày này,” cå måi chiåu tåi, tôi đåt hai em nhå cåa tôi ra tråc cång đång nhìn vå phía chân tråi đå i, chå måt phép tiên nào đó đåm Bå vå cho Må, cho anh em tôi.

Không có đèn trung thu đå đi råc đèn våi các bån cùng xóm, không có “búp bå” đå chåi nhå các bån cùng thåi, nhång nhång điåu yå chåa bao giå làm cho đåu óc thångå cåa tôi thåc måc, mà chå måi buåi tåi vå, ngåi bên ngån đèn đåu ăn tåi våi Må, bà Nåi và anh em, tôi måi thåc måc: “Sao Bå đi lâu våy?” “Bao giå Bå vå?” Tôi không thå nhå là Må đã khóc bao nhiêu lån vì nhång câu håi yå cåa tôi. “Ngày này,” tôi chång hiåu tåi sao nhång câu håi cåa mình låi làm Må khóc. Nhång tåi sao, thì tôi không dám håi, mà chå nåu áo, thå thå håi bà Nåi: “Bå có nhå con không?”

“Ngày này,” Bå thì biån biåt tå måt nåi nào xa xôi låm, ngåi ta gåi nåi đó là Hoàng Liên Sån, còn Må thì cå sáng såm cùng bà Nåi đi vào råy. Năm anh em tôi lo cho nhau ăn cåm sáng, råi đåt dåu nhau đi håc. Thånh thoång có nhån đåc thå Bå, nhång nó hiåm hoi đån måc đå tôi đã đåc thuåc tång chå, tång đåu chåm, phåy trong đó, và dù có cån thån tåi đâu, nhång lá thå yå cũng trå nên nhåu nát đån.

Tôi còn nhå råt rõ, Bå đån chúng tôi phåi ngoan, vång låi Må và nhåt là chăm håc. Có thå vì thå mà dù nhà råt nghèo, không đå sách vå đi håc, chúng tôi không bao giå đå Må phåi nhåc nhå vå viåc bài vå ; tôi råt så làm Må buån! Tôi không muån làm Må buån. Nhå Bå bao nhiêu, thång Må bao nhiêu, måy anh em tôi càng chăm håc båy nhiều.

“Ngày này,” có nhiåu khi là nhång chuåi ngày cåc, nhåc, ngày mà ngåi ta gåi là “giåi phóng miån Nam,” đå Bå phåi biån biåt nåi rång thiång nåc đåc Hoàng Liên Sån, còn Må thì yåu đåi våi trách nhiåm làm Må, và làm cå Cha nåa. Nhång “ngày này” đã tôi luyån anh em tôi thành nhång ngåi can đåm hån. Gia tài cåa chúng tôi qua nhång ngày này chång còn gì ngoài tình gia đånh, så đåm båc cåa Bå Må, cåa anh chå em... Có lå, đó là gia tài quý hiåm hån tåt cå måi

Con gái viết về thân phận: 'Bố ơi, ngày này...'

Tác Giả: Vân Anh

Thứ Tư, 02 Tháng 6 Năm 2010 15:44

điêu trên th gian này.

Nhng ngi i Cng Sn không thng rng, vi chính sách nghi t ngã cã h, chúng tôi đ c “tôi luy n” h n, th h th hai cã nhng ngi i mà h tng mi t th là “ng y quân.” Và n u h bi t h u qu cã nhng ngày y đ trong chúng tôi th nào, có l nhng ngi i có l ng tâm s không kh i c n r t cho vi c làm y, và s làm gì đó h u ích cho xã h i Vi t Nam, ch không ti p t c “ăn trên, ng i tróc” nh hi n nay.

Tôi còn nh rõ, anh l n tôi, ngi i tng thay B “kéo cày” trong lúc B vng nhà, đ u đ i h c vi i s đ m u, nhng không đ c nh n vào đ i h c Y-D c, vì là ngi i Công Giáo, và B là... “ng y quân” vi i c p b c cu i cùng là Đ i Úy Quân L c Vi t Nam Cng Hòa! Lý đó ch có v y thoi! Duy nh t v y thoi!

“Ngày y,” chúng tôi đâu dám nghĩ là s có m t ngày nào, đ nh m nh s m m t trang m i cho chúng tôi: M t trã mùa Hè Châu Âu, gi ng nh m t trã Hè ngày xã Vi t Nam, đ c tin B v, tôi nh n đ c đ n tho i t Vi t Nam báo tin: “Nhà mình s p đ M, đ n HO!” L y Chúa, tôi ho ng h t th t lên, vì không dám tin là đi u y có th x y ra. C m n đ nh m nh! Tôi c m n đ nh m nh bi t bao. Tôi cu ng quýt chu n b cho ngày trùng phùng vi i m i ngi i trong gia đình qê h ng th hai.

L n g p l i y đã g n 20 năm r i, nhng tng ánh m t, tng khuôn m t cã tng ngi i trong gia đình tôi v n nh in trong tâm kh m tôi i phi tr ng LAX. Không ai nói ra, nhng tng ngi i đ u mu n nh c t i bà N i, ngi i đã c u mang anh em tôi trong nhng ngày cùng c c y, ngi i đã âm th m nâng đ tinh th n cho M trong nhng ngày vng B. Gi thì Bà đi xa r i, xa l m r i. Tôi ch ti c là chng còn Bà, đ nói r ng nhng đêm xã Bà ng i qu t mu i cho chúng tôi h c, đã là nhng chìa khóa m cã cho nhng hi n th c mà chúng tôi đ t đ c ngày hôm nay. Anh em tôi, m i đ a m i ngh nghi p, nhng n u Bà bi t chúng tôi đã thành nh n, thành công nh hôm nay, ch c Bà s vui l m.

Tôi c mu n g i mãi: “Bà i...”